

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

3. DUBEN 2016

8/XXI

Co když je Rada bezpečnosti nefunkční?

4

Perličky z jednání

5

Modely

6

Školní parlament je přípravka aktivního občana

Česká středoškolská unie (ČSU) před několik dní oslavila tři roky své existence. Vznikla převážně mezi účastníky Pražského studentského summitu a není proto náhodou, že i členy jejího současného vedení můžete najít mezi delegáty. O rozhovor jsme proto požádali jejího prvního místopředsedu **Davidu Bouze**.

Mají žáci na středních školách dostatek prostoru k seberealizaci? Vědí o možnostech neformálního vzdělávání (vzdělávání mimo školu) a využívají je?

Nabídka projektů neformálního vzdělávání se stále rozšiřuje a možnosti realizace jsou stále větší. V současné době ale existuje spíše jiný problém – mimoškolních aktivit je dostatek, ale zájem o ně má jen určitá skupina aktivních a informovaných žáků. Velká část je stále spíše apatická a nejvíce zájem; největším úkolem je tedy teď oslovit právě i ty méně aktivní, kterých je většina.

Mají školy pochopení pro mimoškolní aktivity žáků, které často způsobují jejich vyšší absence?

To naneštěstí záleží jen na vedení školy. Jsou osvícení ředitelé, kteří žáky v mimoškolních aktivitách podporují. Bohužel asi nejčastější stav je ten, že právě kvůli absencím má žák více problémů a není tak k mimoškolní aktivitě příliš motivován. Pomalu se to samozřejmě zlepšuje, ale koncepční podpora shora není výrazná.

Jak vnímáš občanskou angažovanost svých středoškolských vrstevníků?

Občanská angažovanost je něco, co v nás bohužel není moc pěstováno, nelze se tedy divit, že na tom nejsme nikterak slavně.

» pokračování na str. 2

Co když je Rada bezpečnosti nefunkční?

Existuje nějaká cesta, jak vyvrát na veto stálých členů Rady bezpečnosti OSN? Jsou snad její stálí členové bohové, kteří když si umanou, tak se jednání nikam neposune a je dán všanc mezinárodní mír a bezpečnost? Kdepak! Existuje určitá možnost, jak být připraven na obstrukce stálých členů Rady bezpečnosti OSN. Pojďme se ve jménu míru sjednotit!

V roce 1950 byla přijata rezoluce s označením 377 A, známa též jako Uniting for Peace. Tato rezoluce byla odpovědí USA na neustálé blokování jednání ze strany Sovětského svazu v Radě bezpečnosti OSN během Korejské války. Jak Uniting for Peace funguje, kdy v historii byla použita a jak s ní lze pracovat v rámci vašeho jednání na Pražském studentském summitu? Pohodlně se usadte a čtěte bedlivě, nikdy nevíte, kdy se Rada bezpečnosti OSN zablokuje a ochrana mezinárodního míru a bezpečnosti padne na bedra Valného shromáždění OSN.

ÚVODEM K UNSC

Rada bezpečnosti se skládá z 15 členských států Spojených národů. V této patnáctce najdeme pět stálých členů – Ruskou federaci, Spojené státy americké, Francii, Čínu a Spojené království. Zbýlých 10 států je voleno Valným shromážděním OSN na dvouleté období, s tím, že každý rok je obměněna pětice z desíti států.

Stálí členové UNSC disponují zvláštními pravomocemi – mezi jednu z těchto pravomocí patří právo veta. To znamená, že mají možnost vetovat jakoukoli rezoluci, která je právě na programu

jednání. V případě použití veta daná rezoluce spadá ze stolu a ve většině případů je UNSC neschopna pokračovat v jednání a řešení situace, může tak dojít k ohrožení mezinárodního míru a bezpečnosti.

Proto na scénu přichází zmíněná rezoluce číslo 377 A – Uniting for Peace. Cesta k Uniting for Peace je ovšem mnohdy trnitá. Jak tedy rezoluci 377 A z procedurálního hlediska uvést do pohybu?

JAK REZOLUCE UNITING FOR PEACE FUNGUJE?

Může se zdát, že smysl, proč Uniting for Peace vznikla, je jednoduchý; za touto rezolucí ovšem stojí mnohem více. V případě, že Rada bezpečnosti OSN, kvůli neshodám mezi svými stálými členy, není v situaci ohrožení mezinárodního míru a bezpečnosti schopna dostat své primární odpovědnosti, může Valné shromáždění OSN věc projednat a doporučit kolektivní opatření, a to

včetně použití ozbrojených sil. Na Pražském studentském summitu, kvůli absenci Valného shromáždění OSN, by jeho roli zastoupil jeho věcně příslušný pracovní výbor: Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost (DISEC).

Druhý smysl této rezoluce je ovšem trochu zajímavější. Je více než pravděpodobné, že v určitých projednávaných mezinárodních otázkách dojde mezi stálými členy Rady bezpečnosti OSN k situaci, kdy ani jedna strana nebude chtít slevit ze svých nároků. Existují tedy dvě možnosti: 1) strany sleví ze svých požadavků a uzavřou mezi sebou kompromis, anebo 2) dojde k patové situaci a Rada bezpečnosti OSN se zablokuje.

Než ovšem může být Uniting for Peace použita, je třeba, aby došlo ke svolání zvláštní krizové schůze Valného shromáždění OSN (pokud již právě nezasedá).

» pokračování na str. 4

Michal Zikmund
zástupce šéfredaktorky

Milé čtenářky, milí čtenáři,

zatlímco západní Evropu svírá strach z islamistických – islamista není totéž co muslim – teroristů, v České republice zatím bují jiné bytostně antidemokratické síly. Krajní pravice má po letech útlumu zlaté časy. Kdo je vlastně pravcový populista, neofašista nebo neonacista (tři stupně krajní pravice)? Nikoliv ten, kdo má strach z terorismu nebo kdo polemizuje s migrační politikou, jak se to vkládá „sluníčkářům“ do úst. Krajní pravice nám ve skutečnosti nabízí v zásadě stejně přívětivý svět jako Islámský stát. Její vůdci se dnes již vůbec netají tím, že jak převezmou moc, zruší demokratický právní stát a spustí teror proti jinak smýšlejícím občanům. Smutně proslulý je případ zneuznaného novináře Adama B. Bartoše. Ten byl se svoji antisemitskou rétorikou z 19. století dlouho spíše kuriozitou pro politology, ale když začal na Václavském náměstí na protestech mávat oprátkou a sliboval politikům „trest nejvyšší za vlastizrady“, ztuhl leckomu úsměv. Nějakou dobu to vypadalo, že v Česku je možné hlásat cokoli (šibenice na jiné demonstraci policie vyhodnotila jako legální), ale poslední týden přinesl zvrát. Nejprve byl Bartoš zatím jaksi „předběžně“ (příkazem) odsouzen za protižidovské výroky v Polné (ano, stále ta Anežka Hřůzová!). Poté si ho policie odvedla přímo z demonstrace, na níž opakoval svoje hrozby demokraticky zvoleným představitelům naší země. Následovaly obvyklé tirády o totalitním státě. Inu, lidé jako Bartoš by chtěli maximum demokracie pro sebe, ale žádnou pro jiné, o čemž se může přesvědčit každý, kdo se třeba pokusí diskutovat s Národní demokracií na sociální síti. Cílem takových lidí není proklamovaná svoboda, ale revoluční teror a pak vláda tvrdé ruky – samozřejmě té jejich.

Michal Zikmund

Školní parlament je příprava aktivního občana

» pokračování ze str. 1

Samozřejmě existují pozitivní výjimky, ale většinou středoškoláků je tento pojem cizí. Na vině je mj. nedostatečná podpora občanského vzdělávání na školách. Je to přitom věc, která si zaslouží mnohem větší a koncepční podporu. Problémem je často i nepřijetí klima na školách bez možnosti ovlivnit jejich fungování, proto tak převládá spíše apatie, neochota a stud se angažovat.

Co vlastně dělá Česká středoškolácká unie? Kdo ji tvoří?

ČSU je organizací, která má ambici zastřešovat a hájit zájmy českých středoškoláků. Snažíme se zajišťovat, aby názory nás, žáků samotných, byly součástí celospolečenské diskuse o vzdělávání, chceme měnit školství a poukazovat na jeho problémy. Jednáme s ministerstvem a poslanci, pořádáme debaty, kulaté stoly a další vlastní akce a projekty. ČSU je tvořena a vedena středoškoláky, naším základním kamenem jsou žákovské samosprávy, na kterých stojí naše demokratická legitimita. Členem se může stát jakýkoliv středoškolák, jsme otevření úplně všem, kdo mají zájem.

Zastavme se na chvíli u žákovských samospráv, tj. školních parlamentů, rad apod. Proč je ČSU považuje za tak důležité a co pro ně dělá?

Žákovské parlamenty jsou základem

ČSU má ambici zastupovat hlas středoškoláků, co jsou ale teď její hlavní cíle? Může skutečně něco změnit?

Politici i veřejnost jsou nám, středoškolákům, velmi ochotní na-

archiv D. B.

dem pro reprezentaci vůle středoškoláků. Zde jsou žáci vedeni k tomu zajímat se a aktivně ovlivňovat své nejbližší okolí a měnit ho k lepšímu. Je to taková příprava aktivního občana.

Pro podporu samospráv jsme vydali například manuál, jak si takový parlament založit a vést. Zároveň i díky naší iniciativě prošel ve sněmovně pozměňovací návrh ke školskému zákonu, který posiluje pozici parlamentů na školách.

slouchat, tudíž si troufám říci, že školství opravdu můžeme posunout lepším směrem. Momentálně se například věnujeme školnímu stravování a připravované potravinové vyhlášce a tlačíme na to, aby školský ombudsman skutečně plnil svou roli.

FILIP JELÍNEK

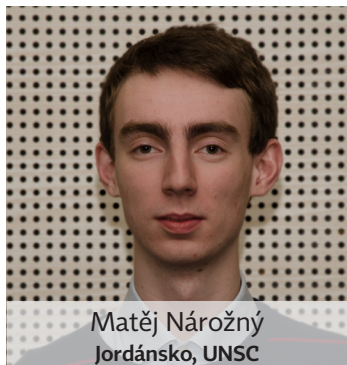
Pošli své CV, motivační dopis a fotografii na zaostrenonatebe@amo.cz do 20. dubna.

ZAOSTRENONATEBE

STAŇ SE JEDNÍM Z NÁS!

Úhel pohledu

"Domníváte se, že je za současné bezpečnostní situace potřeba znovu zavedení povinné vojenské služby?"

Matěj Nárožný
Jordánsko, UNSC

Aleš Kubiček
Čína, UNESCO

Kristina Králová
Turecko, NATO

ALEŠ KUBIČEK: Dle mého názoru by zavedení povinné vojenské služby nenapomohlo ke zvýšení bezpečnosti ČR. Ani nevím, zda by to bylo vůbec proveditelné, hlavně z hlediska technologického. Dnešní složité bojové systémy vyžadují profesionalitu. Nejprve bychom měli začít s dodržováním závazků vůči Severoatlantické alianci - garantu naší bezpečnosti.

MATĚJ NÁROŽNÝ: Nezbyvá nic víc než souhlasit. Dnešní armáda není postavena jen na počtu bojovníků, připravených kdykoliv bránit naši vlast, ale i na kvalitě technologií, jejich modernosti. S tím je také spojena otázka financí, kde i dnes mluvíme o dlouhodobém podfinancování.

MATĚJ NÁROŽNÝ: Naše země není schopna se vrátit do stavu v době minulého režimu. Naše armáda nemůže překvapit silou v počtu, ovšem silou v profesionalitě a kvalitě odvedené práce. Konkurovat velmocím nelze, ale být součástí většího celku je možná perspektiva.

KRISTINA KRÁLOVÁ: I já musím souhlasit. Peníze, které by bylo nutné vynaložit na znovuvybudování potřebné infrastruktury, je mnohem lepší investovat do profesionální armády. A je dosti pochybné, že navrhovaný tříměsíční výcvik by byl dostatečnou přípravou na obranu státu. Kompromisem by ovšem mohlo být posílení rezervistů v aktivní záloze, jako to například funguje ve Velké Británii.

KRISTINA KRÁLOVÁ: Ano, v tomto ohledu by se Česko mělo v první řadě snažit dosáhnout cíle 2 % HDP vydaných na obranu, ke kterým ho zavazuje členství v NATO a kterých dlouhodobě nedosahuje.

ALEŠ KUBIČEK: Ano, zcela souhlasím. Dbejme na to, abychom byli platnými a důvěryhodnými členy NATO a podporujeme naše aktivní zálohy AČR, které se mohou stát vhodnou alternativou k povinné vojenské službě.

CHCEŠ MÍT VZPOMÍNKU NA SUMMIT V RÁMĚČKU?

SKUPINOVÉ FOCENÍ

Během ranních registrací a obědové pauzy máte možnost se vyfotit se svými přáteli či delegací v prostoru registrací.

INSTAX

Stejně tak si můžete, díky **PolaroidLove**, pořídit instatní vzpomínku. Fotku, typu polaroidu, zakoupíte za 40,- na ranních registracích nebo během dne.

OBSAH

2
Rozhovor:
David Bouz

3
Úhel pohledu

4
Co když je Rada bezpečnosti nefunkční?

5
Univerzalita lidských práv

Perličky

6
Delegátský duel

UNSC

7
DISEC

ECOFIN

8
HRC

UNESCO

9
UNEA

Model NATO

10
Model EU

Model V4+

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz/ www.studentsummit.cz/; e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Anežka Majdánková, tel: 776 573 007, e-mail: chronicle@amo.cz; zástupce šéfredaktora: Michal Zikmund; redakce: Bára Bečvářová, Petr Hanzlík, Jakub Kopřiva, František Novotný, Michal Říha, Michaela Šnajdarová; fotografie: Hana Kratochvílová, Vojtěch Konečný, Monika Mléčková, Iva Gejdošová, Daniela Klodnerová, Michal Janata; grafika: Iva Gejdošová. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Co když je Rada bezpečnosti nefunkční?

» pokračování ze str. 1

Schůze je svolávána do 24 hodin po žádosti většiny členských států Organizace spojených národů nebo devíti libovolných členů Rady bezpečnosti OSN. V tomto případě nemůže být uplatněno veto jejích stálých členů, protože se jedná pouze o procedurální hlasování.

JAK ŠEL ČAS A JE TO JEŠTĚ STÁLE AKTUÁLNÍ?

Tato peacekeepingová rezoluce byla za svou historii použita dvánáctkrát. Ať už se jednalo o sovětskou invazi do Maďarska v roce 1956, mnohokrát řešenou situaci Blízkého východu či invazi do Afganistánu v roce 1980. Za zmínku taktéž stojí, že nelze zcela zřejmě říci, že by nějaký člen ze stálé pětičky byl ten „zlý“, který by bojkotoval jednání, a kvůli jeho obstrukcím by musela být použita rezoluce Uniting for Peace.

Statistika UNSC, která hovoří o počtech vet, při kterých musela být následně uplatněna rezoluce

377 A, vypovídá jasně: Ruská federace (potažmo SSSR) za svou historii vetovala 5x, USA 4x a společně dvakrát vetovala Francie se Spojeným královstvím. V jednom jediném případě se Sovětskému svazu v roce 1967 nepodařilo sehnat dalších 8 států pro podporu jeho rezoluce.

Paradoxním faktem, který je třeba zmínit, je, že rezoluce 377 A měla sloužit hlavně k omezení obstrukcí ze strany SSSR, ovšem jako první byla použita v období Suezské krize proti Spojenému království a Francii. V jednu chvíli to vypadalo, že do oblasti Suezského průplavu budou povoláni vojáci s přílbami OSN, nicméně po zablokování Rady bezpečnosti OSN a neúspěchu francouzské a britské diplomacie byly do oblasti povolány peacekeepingové složky Organizace spojených národů (nebojové složky určené pouze k udržení klidu v oblasti).

Od posledního použití rezoluce uběhlo už téměř 20 let. Vyvstává tedy otázka, zda je rezoluce 377 A ještě

vůbec v dnešním světě aktuální. Je třeba si uvědomit, že to jsou právě členské státy Rady bezpečnosti OSN, které mají mandát k aktivaci bojových sil na zasaženém území. Pokud si tedy situace žádá, aby vojska OSN na zasaženém místě zasáhla, je k tomu potřeba Rada bezpečnosti OSN.

Valné shromáždění může vydat jen doporučující rezoluce, které však nejsou závazné. Taktéž je třeba připomenout, že s každou takovou přijatou nezávaznou a často jen formální rezolucí se podlamuje víra v OSN jakožto garanta kolektivní bezpečnosti.

Z toho tedy vyplývá, že je vždy lepší, když se Rada bezpečnosti OSN dohodne na konkrétním řešení problémů, než aby její stálí členové jednání obstruovali vety a neposouvali jednání dále k vyřešení problému a garancím bezpečnosti a mezinárodního míru.

MALÁ RADA ZÁVĚREM

V historii Pražského studentského

summitu rezoluce Uniting for Peace použita ještě nebyla. Pro První výbor Valného shromáždění OSN by bylo jistě zajímavé rezoluci 377 A vidět v akci. Reálné možnosti nejsou příliš velké, ale pokud je mezi čtenáři tohoto článku ambiciózní delegát či delegátka DISEC a pár unavených delegátů Rady bezpečnosti OSN z večerního kuloárního jednání, nic není nemožné. Ostatně jak rádi na Pražském studentském summitu říkáme – není malých států, jen malých delegátů.

ROBERT KVĚTOŇ

SOCIAL EVENT

Univerzalita lidských práv

Je koncept univerzality lidských práv udržitelný? To byla otázka, na kterou se snažili najít odpověď delegáti Rady pro lidská práva ve svých soutěžních esejích. Nejlépe se to dle předsednictva povedlo zástupkyni Botswany Janě Buckové.

V posledních letech, ba měsících se společnost začala zabývat otázkou lidských práv více než kdy dřív. Dodržování lidských práv na globální úrovni je jednou z hlavních podotázek. Je správné vyžadovat dodržování lidských práv ve všech koutech světa? Je jeden právní dokument schopen sloužit všem lidem?

Začněme nejprve tím, co jsou to lidská práva. Již se samotnou definicí lidských práv přichází řada nejasností, jsou definována různými způsoby – jako práva, která patří všem lidem či jako soubor všech základních potřeb lidí, bez nichž by nežili život v důstojnosti. Nejčastěji jsou však lidská práva definována jako soubor základních potřeb, bez kterých se člověk neobejde. Smířili-li jsme se s obecnou definicí tohoto abstraktního pojmu, můžeme přejít k definici další.

Definice univerzality je stručnější, stačí využít synonymum - všestrannost či všeobecnost. Jsou však potřeba všech lidí stejné? Můžeme

tedy dojít k obecnému závěru?

Všeobecná deklarace lidských práv (dále jen Deklarace), byl sepsán v roce 1948 jako reakce na druhou světovou válku. Tento soubor práv není prvním, který by chránil práva člověka. První „dokumenty“ vznikly již ve starověku, jedná se například o Chamurapiho zákoník či Zákon dvanácti desek. Deklarace byla však sepsána v minulém století a nebyla vytvořena všemi státy. Je tedy správné očekávat její univerzality nyní a pro celý svět?

Kulturní, ale také ekonomické rozdíly dělí svět na několik částí. Každý region má na lidská práva jiný pohled. Kulturní diverzita jde ruku v ruce s hospodářskou vyspělostí států.

Především výhodní Asie prožívá rychlý hospodářský růst, proč bychom její státy jinak nazývali „asijskými tygry“, lidská práva jsou zde však často pošlapávána. Bez více či méně autoritářských režimů by dané státy nebyly tam, kde se nachází nyní.

Egyptský politolog Mohamed El Sayed Said ve své knize Islam and Human Rights (1997) ukazuje, že islámské právo šaría obsahuje mnohé lidskoprávní zásady – ochranu důstojnosti, náboženskou toleranci, práva žen. Nepopírá existenci rozlišných interpretací islámského práva, dodává však, že ty jsou v rozporu s postojem elitní společnosti.

Chceme-li odsuzovat chování „zastalých“ kultur, vzpomeňme si na nacistické myšlenky minulého století. I naše společnost prošla vývojem. Prolínání kultur v následku globalizace nezabráníme. Je to i důvodem pro rozšíření Deklarace?

Mezinárodní organizace jako Organizace spojených národů nebo Human Rights Watch se snaží o rozšíření lidských práv po celém světě a o jejich následné dodržování. Další významnou roli hraje Mezinárodní trestní soud, který objektivně trestá jedince, jež se dopustili zločinu genocidy, zločinu proti lidskosti či válečných zločinů.

Avšak i přes veškeré snahy nejsou lidská práva dodržována všude, ani ve všech zemích, jež Deklaraci přijaly – zakotvily ji ve svých ústavách či ratifikovaly některé další úmluvy (např. Mezinárodní úmluva o odstranění všech forem rasové

diskriminace, Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech). Je chyba na straně univerzality? Chceme-li, aby byla základní lidská práva dodržována všude, musí se něco změnit. Ne však samotná Deklarace, spíše přístup k ní. Svět je různorodý, lidé jsou však v podstatě stejní, jen jsou nuceni přizpůsobit se rozlišným podmínkám. Ve snaze „mít se lépe než ostatní“ ničíme samy sebe. Je hospodářské postavení státu hodnotnější než práva jedince?

Dodržování Deklarace, která obsahuje základní lidská práva a svobody, je, dle mého názoru, nutností pro další existenci naší společnosti. Svět je tvořen jedinci. Budeme-li se chovat k lidem jako k majetku, docílíme ekonomické prosperity. Domnívám se ale, že pouze krátkodobé, neboť lidské síly mají své dno.

Jak již bylo zmíněno, hospodářská prosperita je spjata s vývojem společnosti. Mění-li se hospodářství, mění se i společnost. Člověk se vyvíjí, avšak jeho základní potřeby se neustávají. Základní lidská práva nosí člověk, vytvořil člověk a jen lidé se mohou zasadit o jejich dodržování.

INZERCE

ROZHODNOUT UŽ SE MUSÍTE SAMI

S výběrem vysoké školy vám ale mohou pomoci zkušenosti a názory absolventky oboru **Mezinárodní vztahy a evropská studia** na www.mup.cz

Perličky

„Jediným přirozeným důvodem k válce je kanibalismus.“

projev Etiopie na slavnostním zahájení

„Velké německé tajné služby... pardon, velké evropské tajné služby!“

ČR, EU

„Chápu dobré úmysly svého kolegáta.“

Litva, HRC

„Projev nominační skupiny připomíná Donalda Trumpa – jde proti establishmentu a nedává smysl.“

Chile, UNESCO

„V případě smogové situace selhává základní lidské právo na hledání osobního štěstí“ „Ne, vy ho můžete hledat, jen hůře vidíte na cestu!“

místopředseda HRC na 1. přípravném setkání

Delegátský duel

Miroslav Vojtek
Slovensko, EU

"Jak se váš stát dívá na energetické zdroje?"

Andrea Procházková
Rakousko, EU

Cílem slovenské vlády je zajistit občanům stabilní a spolehlivý zdroj elektrické energie. Je velmi důležité mít na paměti také dopady na životní prostředí, a proto považujeme za nezbytné investovat do rozšiřování využití energie z obnovitelných zdrojů s ohledem na udržitelný rozvoj. Perspektivní je z tohoto pohledu zejména elektřina ve vodních elektrárnách, která tvoří na Slovensku téměř 20 % celkové produkce. Hovoříme-li o zajištění stabilních dodávek elektřiny, pak je ovšem na místě vyzdvihnout také důležitost jaderné energie. Je třeba odmítnout dogmaticky negativní postoj některých zemí, zakládající se na pocitech a dojmech, a místo toho vzít v potaz fakta, která jasně říkají, že vzhledem k úrovni regulace a dohledu je jaderná energie jedním z nejbezpečnějších zdrojů elektřiny. Slovensko vyzývá své partnery, aby místo „křížácké výpravy“ proti všemu, co není zelené, zapojili zdravý rozum a pracovali s námi na komplexním řešení celé problematiky.

Pro Rakousko je energetika jednou z klíčových oblastí zájmu. Rakousko získává energii z 60 procent z vodních elektráren a z 38 procent z elektráren tepelných. Důraz je zde kladen především na pojmy jako dekarbonizace či zvýšení šetrnosti získávání energie. Neslučitelnou s rakouskou energetickou politikou je ovšem energie jaderná. Rakouská veřejnost i vláda jsou známé svým dlouhotrvajícím odporem proti jaderným elektrárnám, což dokazuje i fakt, že rakouské energetické společnosti a obchodníci s elektřinou se zavázali, že nebudou obchodovat s takto vyráběnou energií. V praxi to znamená, že v Rakousku je zákazníkům dodávána elektřina výhradně z obnovitelných zdrojů. Proto Rakousko vyzývá všechny členy EU, aby se nad nebezpečím jaderných elektráren zamysleli (a vzpomněli si na jaderné katastrofy jako Windscale, Černobyl či Fukushima) a snažili se alespoň o snížení počtu jaderných elektráren ve své zemi, v nejlepším případě o jejich úplné vymýcení.

Model OSN

Rada bezpečnosti – UNSC

Delegáti Rady bezpečnosti zahájili svůj první jednací den, jak se již stává zvykem, jednáním o své agendě. V Radě bezpečnosti však tradičně nejde o pouhou formalitu, ale o vyostřené jednání na mnoho hodin, a ani tentokrát to nebylo jiné. Největší boj se strhl o to, zda projednávat reformu Rady bezpečnosti OSN, tedy v podstatě zda diskutovat o změně současného systému,

kdy pět vítězných mocností druhé světové války má právo veta, kterým mohou odmítnout přijetí téměř všech návrhů. Nicméně při jednání o agendě stáli členové tímto právem obdarováni nejsou, což včera velmi těžce nesli. V jednu chvíli dokonce všichni stáli členové opustili místnost, čímž snížili potřebné kvorum a vynutili si přerušeni jednání. Diskuse zabředla i do vod filosofie, konkrétně se řešilo, co vlastně

chtějí lidé. Zatímco dle velvyslance USA stojí obyvatelé naší planety hlavně o chléb, víno a hry, malajský zástupce shledal, že pyramida potřeb jemenského lidu vypadá poněkud odlišně a důležitější je pro něj střecha nad hlavou a ochrana před létajícími kulkami, kterou mu má zajistit právě Rada bezpečnosti. Agenda tak byla nakonec schválena až chvíli po dvanácté, čímž se zároveň zahájilo jednání právě

o reformě Rady bezpečnosti, které vyústilo ve schválení rezoluce doporučující svolání konference, jež má řešit právě onu reformu. Poté delegáti strávili nějaký čas obligatorním jednáním o agendě (nebyli zcela spokojeni s tou již schválenou), po které se začali věnovat problematice boje proti Islámskému státu.

DANIEL NETRVAL

Rada pro lidská práva – HRC

První den konference nám vyrazil dech. V HRC se jednalo naprosto famózně a opět jsme se mohli přesvědčit, že Rada pro lidská práva má nejen skvělé delegáty, ale také jedinečnou atmosféru. Nezbyvá nám než doufat, že i ostatní dny se ponесou v podobném duchu. Teď už jsou před námi jen hodiny a hodiny jednání. Již od rána jsme měli krásné počasí a tak mohla proběhnout krásná gri-

lovačka. Tedy Univerzální periodická revize, ale ono se to tak občas může zdát, když delegace sedí před plénem Rady pro lidská práva a ze všech stran se na ni valí jedna otázka za druhou. Ač se brunejská delegace snažila, seč mohla, u některých vašich dotazů se pořádně zapotila! Nemohlo pro ně být vůbec jednoduché ospravedlňovat diktaturu, fyzické tresty a kamenování nebo třeba cenzuru médií a omezování

náboženského vyznání.

Při jednání o prvním bodu agendy jsme se podívali na lidskoprávní situaci uprchlíků. Vaše projevy byly velmi dobré. Zapojila se velká většina z vás a jen těžko se mi vybírá několik, které zde jmenovitě zmínit. Předně by se jednalo o delegáta Uzbekistánu za jeho neutuchající aktivitu, Etiopii za tradiční oděv a Súdán, Myanmar, Burkinu Faso, Guineu Bisseau a Kamerun za

trebné příspěvky. Druhou polovinu dne jsme strávili projednáváním rezoluce předložené delegátkou Litvy, ke které přibýlo ještě mnoho pozměňovacích návrhů. Nakonec jsme ji přijmout nestihli a tak již máme jasný plán na dnešní den. Možná se dostaneme i k druhému bodu agendy, kterým je svoboda náboženského vyznání.

TOMÁŠ OPAT

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Po bezesporu povedeném zahájení konference XXI. ročníku konečně nadešly jednací dny, během kterých si sice předsedové trochu vydechli, ale zato delegáti do toho skočili po hlavě. Dnešním dnem konečně vyvrcholilo snažení s počátkem už na třetím přípravném setkání ročníku. Ihned na začátku dne jsme se po skupinách pustili do obhajob památek – každá nominující skupina

se postupně posadila před plénem a krátce představila hlavní pilíře své obhajoby. Následoval naopak projev skupiny, která na danou památku psala oponenturu. Následně nominující skupiny musely čelit dotěrným otázkám pléna, které na nich nenechaly nit' suchou. Rozhodně se zapotily všechny skupiny a žádná nic nedostala zadarmo. Delegáti své soupeře trápili i detailně zaměřenými otázkami, napří-

klad na vliv kořenových systémů na stabilitu nominovaných staveb nebo kurz rublu vůči české koruně v roce 2013. Mezi hlavní ostrostřelce patřili delegáti Chile, Kanady, Súdánu, Uzbekistánu a Číny, ale aktivitu projevili i jejich kolegové. Nejlépe se nakonec obhájila skupina H prosazující památku Casa Curutchet, která se tak stala nejnovějším přírůstkem na Seznam světového dědictví UNESCO.

Vítězové získali za odměnu jedinečné ceny, které si určitě užijí. Po gratulaci a fotografování se ještě celý orgán pustil do o'ukávání prvního bodu agendy, kterýmž je integrace uprchlíků do vzdělávacího systému. Na tento úvod zítra navážeme celodenním jednáním.

TADEÁŠ ZÍKA

Environmentální shromáždění OSN – UNEA

NENÍ ODPAD JAKO ODPAD

Prvního ostrého dne jednání se účastníci UNEA chopili ve vší parádě. Po ranním focení, které dalo možnost ospalým tvářím nahodit výraz aktivního studenta, následovalo jednání, které bylo velmi přínosné. Zatímco jiné orgány teprve schvalovaly agendu, UNEA už měla na stole první návrh rezoluce a rozprouděnou diskusi nad jejím obsahem. Téma nakládání s odpady se rozštěpilo na iránské pojetí a pojetí

všech ostatních. Nakládat s něčím, co produkují všichni? Nebo řešit nakládání s něčím úplně jiným, co se netýká velkého počtu zastoupených států? I když je jaderný odpad velký problém, mezi účastníky urgence zlepšení jeho skladování a likvidování nenašla příliš mnoho stoupenců. Po obědě se zapojilo velké množství účastníků, kteří překvapili, jelikož dříve nebyli tolik vidět a nyní projevíli, co v nich třímá. Dva přijaté dokumenty, mraky po-

změňovacích návrhů, konstruktivní argumenty, ale i slovní přestřelky se nesly odpoledním jednáním, spolu s tím i osočování z korupce a filosofická okénka nad užitečností předložené rezoluce. Delegáti ukázali, že se nebojí jít zobra hájit si vlastní pozici, i když předem ví, že nebude mít velkou podporu. Uvidíme, co přinese dnešní den. Dostane se diskuse k problematice ochrany mořských ekosystémů? Budou účastníci stejně aktivní?

Pokud se vyspali tak dobře jako na včerejšek, nepochybuji o tom a těším se na velmi úspěšné jednání. Ale jednu věc závěrem – zkuste si zopakovat jednací řád. Třeba hned – reakce na reakci není možná.

VOJTĚCH VRABEC

Model NATO

After the Opening Ceremony where we got the chance to hear our Ambassador's speeches, we met at the Prague Congress Centre to debate on already confirmed agenda. Cake!

To our big surprise we did not start with agenda, though. The honourable Ambassadors surprised their team (and touched it too!) with an enormous cake with NATO flag on it which we obviously had to take

pictures with and then cut and eat. The first point of Agenda Right after that we got serious. The Readiness Action Plan was on the Agenda and the honourable Ambassadors of the United Kingdom and the United States presented their document that was thoroughly debated even after the lunch. Many amendments were proposed, not so many passed. We would still like to thank to all the Ambassadors for proposing them and being active in

the debate. Without the ones already mentioned – the Ambassadors of Greece, Germany, Turkey and Latvia.

The document that was adopted in the afternoon with NATO doubling the number of troops of the Very High Readiness Joint Task Force, having more frequent military exercises, supporting the Baltic states, and in general spending more on defence.

Afterwards (after a quick break for

the pictures) the Council moved to the Threats from the East. The relations between NATO and the Russian Federation were discussed and the Ambassadors will continue with those today.

At the very end of the day we were stricken by the Breaking News. Hopefully none of the situations mentioned will escalate!

JUDITA ZELBOVÁ

Model EU

Pracovní týden s pátkem skončil. Pro osmadvacet zástupců členských států však teprve začal. Paní ministryně a páni ministři se sešli ve formaci Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku, aby projednali myšlenku evropské energetické unie. A nebylo to lehké...

PRVNÍ DEN BEZ VÝSLEDKU

Optimistická atmosféra z úvodu se rychle rozplynula, jakmile Rada

přešla ke svému prvnímu bodu jednání. Řada projevů vzbudila hned hotovou smršť reakcí a diplomatická služba byla vytížena na více než sto procent. Kamenem úrazu byly zejména jaderná energetika, osud plynovodu Nordstream II či závaznost ekologických opatření. Rámec celé diskuzi nakonec daly až přechod do podrobné debaty a představení dvou konkrétních dokumentů z dílny Francie a Belgie. Zmatečná situace nad celou řadou

pozměňujících návrhů, právních klíčků či stažených a navržených předloh nakonec vytvořila tlak na Rumunskou republiku, jež nepodlehla napjaté atmosféře a strategicky odmítla předložit další dokument. Rada tak přešla do fáze hlasování, v jejímž průběhu byly nakonec schváleny čtyři pozměňující návrhy. Finální verze však byla pro kvalifikovanou většinu Rady nepřijatelná a založení energetické unie se tak odkládá...

PRACOVAT BUDEME I V NEDĚLI

Rada EU tak uzavřela první bod agendy. V dalších dnech opustí oblast energetiky a zaměří svoji pozornost na otázku sociální. Evropskou komisi velice trápí ochrana těhotných žen a žen s malými dětmi při práci. Zda budou i tato jednání napjatá, se dozvíte v dalším vydání.

VÁCLAV VLČEK

Model V4+

THE FIRST CLASHES

After the initial preparation part, the Model V4+ has assembled for its negotiation day no. 1. Although the participants already went through several workshops and presentations, one would not say that the demanding beginning has taken its toll. On the contrary, the delegates were eager to discuss more topics than the chairs had originally planned, and came up with their

own ideas. Aside from the original topics, the Assembly is therefore going to talk over the (in)famous issue of migration crisis in Europe. Due to urgent hearings of certain delegates, the Assembly decided to informally discuss the so-called "vishi" project, the potential common currency for the Visegrad countries. In doing so, they were able to deepen their knowledge of the Rules of Procedure, and the creation

of their own diplomatic documents. The V4 managed to find a common standpoint, but it has not been met with positive response from Austria and Germany. The debate has been monitored by European Commissioner Pierre Moscovici, who expressed his concerns about the future direction of the Visegrad market. In spite of concessions on the side of "vishi" proponents, the Western members have not agreed to their

demands, and advocated the single EU currency Euro. Before the negotiation day ended, the Assembly was presented with the news from KTA channel. And although some of them have already declared their opinion, no one can really say what the next course of events is going to be.

MARTIN HAMMERBAUER

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Hlavní partner
Modelu OSN

Univerzitní
partner

Hlavní partner Modelu EU

Zastoupení v České republice

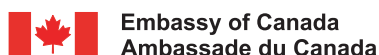
Partner jednání

Partner zahájení

Partneři Modelů

INSTITUT
EKONOMICKÝCH STUDIÍ
Fakulta sociálních věd
Univerzita Karlova

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Mediální partner

RESPEKT

Partner Chronicle

METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA

Za podpory

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz